

Obyvatelé vlasti naší milé! Bratří rozmilí jedné země České!

Swoboda! jest heslo času našeho; swornost a pravé smýšlení občanské jest ona páska, která spojuje owinuje se o vlast a krále! Hlas o potřebné opravy zawzněl dne 11ho Března l. r. w lázni swato-Wáclawské, odtud roznesl se daleko široko po všech dědinách rozmilé vlasti naší, a w srdcích obywatelů jejich nalezl tisícronásobný ohlas.

Powstanou falešní proroci — prawí swatě ewangelium — a powstali již, bratří mili! i ostouzeli nepravými, lžiivými řečmi muže ty, kteří se byli osmělili, otwřiti brány swobody a strhnouti starou onu zeď, kteráž mezi námi a králem našim na záwadě stála. Nechtějte lehce wážití nebezpečenství, ježto podnikli tito mužové w den rozhodnutí; nechtějte lehce wážití nejisté ono postawení, w které se byli wydali. A však bojujice přestáli ten morální boj, potlačili bujně zárodky zbourání, i učinili také, že oněmi ústa falešných těch proroků, budete-li jen wy, dobromyslňi občané, prawí synové otců staroslawných, budete-li wy jim ku pomoci, bude-li spojowati wás pewná wůle i swornost, a majice wznešený onen cíl před očima, budete-li pewně, neustupně i odhodlaně pokračowati dále po té cestě, na kterou ste již nyní nastoupili.

Tito mužové pošlapali nejprwě nohama swýma a zničili tajnůstkářství, veřejně drželi porady swé, a dali každému dobromyslňému občanu příležitost, w nich míti podíl, jest-li že jej od toho nezradila ouzkostliwá choulostiwost anebo mdloba nepotáhla mhou oči jeho w probuzení. Nechtějte však také neuznawati, že ste žijíce byli nawykli dosti míti na tom, co ste měli, a že wás toto zawedlo w nepohnutelnou netečnost, kterážto se stala pramenem a matkou soběctwí, bezcitnosti a newšimawosti, což wšelikému pokroku musí waditi. Swrhněte se sebe toto soběctwí, seřeste se sebe ten 200letý prach a pliseň, i dokažte, že jste hodni toho, abyste slouli swobodni občané.

Tito mužové mají nám wydati počet toho, což učinili! — takto slyšime wás wolati. Nuže slyšte tedy, co již učinili pro dobré a pro pokoj země, w čase takowém, kdežto plamen bouře a zpoury kolem hranic vlasti naší wzplápolal.

Zření swé měli ku pracujici třídě lidu, k té obludě, kterážto straši w jiných zemích, a která snad powrátí republiku Francouskou.

Wětší chleb a lacinější piwo, k čemuž pekaři i sládci ochotně podali rukou, byl prwní skutek wyboru, který se zřídil z mužů těch, ježto shromážděni w lázni swato-Wáclawské uznalo za nejhodnější. Dotčený wybor srozuměl se s fabrikanty hlawního města našeho, tito pak přinesli pro pokoj hlawního města snad newětší oběi, w okolnostech takowých, kdež obchod wždy wíce a wíce počíná wáznouti, totiž: aby žádný dělník we fabrikách nebyl z práce propouštěn; ano šli ještě dále, ustanowiwše se na tom, aby se swolali wšickni fabrikanti w Čechách, by zmenšením počtu uředníkůw opatřila se tiskarům lepší wyžiwa. Učinil se jiný ještě wybor k opatření práce tým, kteří ji nemají, aby žebráním nebyli zawedeni k zahálce a pocházející odtud nemrawnosti. Tito dělníci ukázali k práci chuť, a obywatelé hlawního města nemohou jim odepřiti swědectwí, že ani dost málo nerušili pořádku a pokoje. K účelu tomu složili se šlechtňi lidomilové s pomoci zwláštňiho sboru některých paní, kteréžto sebraly potud okolo 17.000 zlatých stříbra, aby nám do rukou daly prostředky, wykonati ten šlechtňý účel, opatřiti práci dělníkům.

Bewohner unseres geliebten Vaterlandes! Geliebte Brüder des einigen Böhmens!

Freiheit! ist das Lösungswort unserer Zeit; Eintracht und wahrer Bürgersinn das Band, welches sich um Vaterland und König schlingt! Der Ruf nach Reformen erscholl am 11. März d. J. im Wenzelsbade, und das Echo trug ihn durch alle Gauen unseres geliebten Vaterlandes, der in den Herzen seiner Bewohner einen tausendfältigen Wiederhall fand.

Es werden falsche Propheten aufstehen, sagt das Evangelium, und sie sind schon aufgestanden, geliebte Brüder! und haben durch falsche, lügenhafte Gerüchte jene Männer verdächtigt, die den Muth hatten, die Pforten der Freiheit zu öffnen und die Scheidewand niederzureißen, die zwischen uns und unserem König stand. Verkennet nicht die Gefahren, denen diese Männer am Tage der Entscheidung die Stirne boten, verkennet nicht die zweifelhafte Lage, in die sie sich stürzten. Aber sie haben ihn gekämpft den moralischen Kampf, haben niedergehalten die wühlerischen Elemente der Gährung, und werden auch die falschen Propheten verstummen machen, wenn Ihr, gutgesinnte Bürger, echte Söhne Eurer berühmten Väter, sie unterstützt, wenn fester Wille und Eintracht Euch verbinden, und das erhabene Ziel fest im Auge, auf der einmal betretenen Bahn stark und unerschütterlich fortschreitet.

Diese Männer haben die Geheimnißkrämerei zuerst niedergetreten, öffentlich ihre Beratungen gehalten, und jedem gutgesinnten Bürger die Gelegenheit geboten, an denselben Theil zu nehmen, wenn nicht ängstliche Zaghaftigkeit ihn abhielten, oder die Lethargie beim Erwachen sein Auge getrübt. Verkennet aber auch nicht, daß Ihr Euch in eine Selbstgenügsamkeit hineingelebt habet, die Euch zu einer unbeweglichen Passivität brachte, die die Quelle der Selbstsucht, der Indolenz, des Indifferentismus geworden ist, die auf jeden Fortschritt hemmend einwirken muß. Werfet sie von Euch diese Selbstsucht, schüttelt von Euch diesen 200jährigen Moder, und zeigt, daß Ihr werth seid, freie Bürger zu sein.

Diese Männer sollen uns Rechenschaft ablegen von dem, was sie gethan! hören wir Euch rufen. So vernehmet denn, was sie bereits für das Wohl und die Ruhe des Landes gethan, in einer Zeit, wo die Flamme der Empörung rings um die Gränzen unseres Vaterlandes aufloderte.

Ihr Augenmerk war auf die arbeitende Klasse gerichtet, ein Gespenst, das andere Länder erschreckt, das vielleicht Frankreichs Republik untergräbt.

Größeres Brod und wohlfeileres Bier, wozu Bäcker und Bräuer willig die Hand boten, war der erste Act des Comité, welches sich aus jenen Männern gebildet hat, welche die Versammlung im Wenzelsbade als die würdigsten erklärte. Dasselbe setzte sich mit den Fabrikanten der Hauptstadt ins Einvernehmen und diese brachten der Ruhe unserer Hauptstadt bei der immer steigenden Handelskrisis vielleicht das größte Opfer: keinen Arbeiter zu entlassen; ja sie gingen so weit, alle Fabrikanten Böhmens zu berufen, um durch Verminderung der Lehrlinge den Druckern eine bessere Existenz zu bereiten. Es bildete sich ein zweites Comité zur Beschäftigung der arbeitslosen Klasse, um sie nicht durch Almosengeben zum Müßiggang und dem zur Unsittlichkeit führenden Nichtsthun zu verleiten. Sie haben Liebe zur Arbeit gezeigt, und die Bewohner der Hauptstadt müssen Ihnen das Zeugniß geben, daß sie keinen Augenblick die Ruhe und Ordnung gestört. Zu diesem Behufe haben edle Menschenfreunde unter Mitwirkung eines Frauen-Comité 17.000 fl. C. M. bis jetzt zusammengebracht, um uns die Mittel zu bieten, den edlen Zweck, die Beschäftigung der Arbeiterklasse, zu vollbringen.

Wy pak, obyvatelé města Prahy! uznejte namáhání mužů těch, kteří sobě položili úkol nesnadný, totiž, aby byly v zárodku potlačeny všeliké příčiny ke zbourání. Oni obrátili hlavní zřetel svůj tam, kde bylo pomoci nejvíce potřeba, ke třídě chudých dělníků, aby vzbudili důvěru jich, a způsobem morálním aby jich posílili tak, by všelijakému pokoutnímu pobouzení nedávali sluchu a pokojně očekávali budoucího zlepšení stavu svého. Veřejně tiskem oznámení jednání našeho, ježto se co nejdříve po swazcích bude vydávati, přesvědčí vás, že sme byli hodni důvěry vaši, a že sme vždy, obětující sami sebe, působili tam, kde bylo třeba, i poznáte také prostředky, jichžto sme užiti musili, aby nebyl zrušen pokoj a pořádek města hlavního i celé země.

Děkujeme však také všem dobromyslným měsťanům i obyvatelům, kteří se byli v tak velikém počtu sešli, i vřelé oučastenství měli v našich jednáních, nejdůležitějších, co jich od několika století bylo v okresu národu našeho. Toto oučastenství máme za jistotu, že duch **staročeský** ve vlasti naši ještě nezahynul. Buďte stáli ve svém nadšení! Zřetel oka našeho neobrací se jen k jisté třídě lidu, jen k tomuto městu, zřetel náš má v tom okamžení před sebou veškeré dědiny krásné země České i celý její mužný, nesesláblý národ! Snažením takovým, jakož toto počalo, možné bude nám, swou čest obhájití před celou Europou, možné bude nám, pojistiti sobě v řadě swobodných národů Europských jmeno národu váženého, silného v činech, postaviti se znou na diwadlo dějin, z kteréhož zapudila nás politická zmrtwělost. Nechte těm, kdož libují sobě ve tmách, nechte jim jejich noc, zlomyslným nechte jejich zlost, buďte sworní a bratři národu silného, a takto budete moci s radostí zwolati z prsou swobodných: Sláva vlasti! sláva králi!

Od výboru měšťanstwa Pražského

dne 2. Dubna 1848.

J. B. R i e d l

na místě přednosta.

Ludwík Ruppert.

Sammlung **L. A. Frankl**

Tisk Jar. Pospíšila w Praze.

Bewohner der Hauptstadt! erkennet die Mühe jener Männer, die sich die schwierige Aufgabe gestellt haben, alle gährende Elemente niederzuhalten. Sie wendeten ihr Hauptaugenmerk dorthin, wo Hilfe am meisten Noth that, zur Klasse der armen Arbeiter, um in derselben das Vertrauen zu wecken und auf moralischem Wege so zu kräftigen, daß sie jeden Einflüsterungen böswilliger Leute kein Gehör gaben und ruhig jetzt einem besseren Lose entgegen sehen. Die Veröffentlichung unserer Verhandlung, welche nächstens heftweise erscheinen wird, werden Euch demnach die Ueberzeugung verschaffen, daß wir Euer Vertrauen gerechtfertigt und stets mit persönlicher Aufopferung dort wirkten, wo es Noth that; und Ihr werdet die Mittel kennen lernen, die wir anwenden mußten, auf daß die Ruhe und Ordnung unserer Hauptstadt und des ganzen Landes nicht gestört werde.

Wir danken aber auch allen jenen gutgesinnten Bürgern, welche sich so zahlreich versammelt und an den wichtigsten Verhandlungen, die vielleicht seit Jahrhunderten in unserem Volkskreise gepflogen, so lebendigen Antheil genommen. Diese Theilnahme ist uns eine Bürgschaft, daß der Geist **Alt-Böhmens** noch nicht gestorben ist in unserem Vaterlande. Bleibt standhaft in Eurer Begeisterung! Nicht auf eine Kaste, nicht auf die Stadt allein ist unser Blick gerichtet, er umfaßt in diesem Augenblicke alle Gauen des schönen Böhmerlandes und sein ganzes, kräftiges Volk! Durch ein Streben, wie dieses begonnen, wird es uns möglich, unsere Ehre vor ganz Europa zu wahren, wird es uns möglich, uns den Namen einer geachteten, thatkräftigen Nation in der freien Völkerreihe Europa's zu sichern, uns wieder hinaus zu treiben auf den Schauplatz der Geschichte, von welchem uns eine politische Lethargie verdrängt hat. Lasset den Finsterlingen ihre Nacht, den Böswilligen ihren Groll; seid einig und Brüder eines starken Volkes, und so könnt ihr froh aus freier Brust rufen: Heil dem Vaterlande! Heil dem König!

Im Namen des Comité's der Prager Bürgerschaft

am 2. April 1848.